

TÜRKİYE'DE BİR ORMANCILIK İLMİ DANIŞMA VE ARAŞTIRMA KURUMU'NUN KURULMASI ÜZERİNDE DÜŞÜNCELER

Prof. Dr. Selâhattin İNAL

Her memleketin izlemekte olduğu ormancılık politikası amaçları, o memleketin tabii, ekonomik, sosyal ve kültürel koşullarına göre belli edilir ve genel olarak ormancılık kanunî mevzuatında ifadesini bulur. Bu amaçların belli edilmesi ve gerçekleştirilmesi şekilleri, devletlerin siyasi kuruluşlarına ve bu kuruluşlarda görev alan organların fonksiyonlarına göre birbirinden ayırır.

Memleketimizde Anayasa hükümleri gereğince ormancılık politikamızın amaçlarını belli etme yetkisi, yasama organı olan Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne, bu amaçların gerçekleştirilmesi ödevi de yürütme organına yani, Bakanlar Kurulu'na verilmiştir. Ormancılık politikasının uygulanması, özel bir çalışmayı gerektirdiği için, bu işi bir kanunla Bakanlar Kurulu adına Tarım Bakanlığı üzerine almıştır. Nitekim 1937 tarihli ve 3203 sayılı «Ziraat Vekâleti Vazife ve Teşkilât Kanunu»nun 1 inci maddesinde «Ziraat Vekâleti devlet teşkilâtı içersinde, memleketin ziraat, hayvan ve orman siyasetlerinin tatbikine ve bu mevzulara giren işlerin iktisadi vaziyetlere göre tanzimine, ıslahına ve teşkilâtlandırılmasına ve inkişafına müteallik hizmetleri ve umumî ve hususî kanunların tahmil eylediği vazifeleri yapmakla mükelleftir» demek suretile bu görev Tarım Bakanlığına verilmiştir. Tarım Bakanlığı'nın ormancılığa ilişkin ödevlerini yerine getirmek üzere bu Bakanlığa bağlı olarak Orman Genel Müdürlüğü kurulmuş, gerek 1956 tarih ve 6831 sayılı Orman Kanunu'nda (Md. 6), gerekse 1937 tarih ve 3204 sayılı Orman Umum Müdürlüğü Teşkilât Kanunu'nda (Md. 1) görevlerin nelerden ibaret olduğu ayrıntılı bir şekilde açıklanmıştır.

Bakanlar Kurulu'na ekonomik ve sosyal politikanın hazırlanmasında ve uygulanmasında yardımcı olmak ve müşavirlik yapmak üzere 1960 yılında 91 sayılı Kanunla Devlet Plânlama Teşkilâtı kurulmuştur ki, bu teşkilât da ormancılık politikasının uygulama mercilerinin bir parçası olarak görevli bulunmaktadır.

Türkiye Ormancılık Politikası amaçlarının gerek belli edilmesi ve gerekse uygulanması sırasında sorumlu devlet organlarına yardımcı olmakla görevli hukuki, teknik ve ilmi nitelikte diğer çeşitli kuruluşlarımız da mevcuttur. Bunlar, başta Danıştay olmak üzere, üniversiteler, Ticaret ve Sanayi Odaları, Ziraat Odaları, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, Türkiye Ormancılar Cemiyeti, Ağaç Koruma Cemiyeti, Yeşil Türkiye Ormancılar Cemiyeti ve Türkiye Tabiatını Koruma Cemiyeti gibi kamusal ve kamu yararına hizmet eden çeşitli müesseselerdir. Bunlara bir de kazanç paylaşmaktan başka amaçlarla kurulan ve tüzel kişiliği bulunan meslek cemiyetleri ile, ticaret gayesi ile çalışan tüzel kişiliği bulunan ve bulunmayan özel müesseseleri ve nihayet kamu oyunu dile getiren basını da katmak gerekir.

Hemen bütün devlet teşkilâtında olduğu gibi, gerek Tarım Bakanlığı, gerekse Orman Genel Müdürlüğü sorumlu buldukları görevleri yerine getirmede kendilerine yardımcı olmak üzere muhtelif danışma ve kurmay birimleri ile teçhiz edilmişlerdir. Nitekim Tarım Bakanlığı'na bağlı olarak kurulmuş bulunan Tetkik ve İstişare Heyeti, Plânlama ve Ekonomik Araştırmalar Grubu, Organizasyon ve Metod Başkanlığı, müşavirlikler, diğer komisyon ve komiteler hep aynı amaçla hizmet gören birimlerdir.

Tıpkı bunlar gibi, Orman Genel Müdürlüğü teşkilâtındaki Fen Heyeti, Plânlama Kurulu ve müşavirliklerin fonksiyonu da aynıdır.

Teşkilâta yer alan bu hizmet birimlerinin ana hatları ile amaçları, ormancılık söz konusu olunca, bu alanda ana problemler üzerinde durmak, kanun, tüzük, yönetmenlik tasarılarını hazırlamak, plân, program, projeler hakkında mütalâada bulunmak, uygulamadaki aksaklıkları belirtmek, daireler ve sektörler arasında koordinasyon sağlamak, daha verimli ve kalkınmayı sağlayıcı tedbirleri araştırmak, ortaya koymak ve gerekli teklif ve tavsiyelerde bulunmaktır.

Tarım Bakanlığı Teşkilâtının dışında kalan, kendi kanun, tüzük ve yönetmelikleri gereğince Türkiye ormancılık politikasının çeşitli yanları ile mercii olmak durumunda bulunan danışma organları, Tarım Bakanlığı'nca ve Orman Genel Müdürlüğü'nce kendilerinden mütalâa istedikçe o konu ile ilgili fikir ve düşüncelerini açıkça bildirmektedirler.

Şükranla kaydetmek lâzımdır ki, üniversiteler, meslek teşekkülleri, basın, radyo gibi kuruluşlar ve birçok aydın vatandaşlar, orman ve ormancılık konusunda eskiye oranla çok daha yakından ilgi göstermek-

te, uyarıcı ve olumlu yayınları ile ormancılık işlerimizin eksik ve aksak yönlerini ortaya koymakta, çalışmaların daha verimli ve rasyonel olması ve memleket yararına yöneltilmesi için teklif ve tavsiyelerde bulunmaktadır.

Ancak ve üzümlere ifade etmek gerekir ki, teşkilât dışından gelen bu mütalâaların, yapılan uyarımların, teklif ve tavsiyelerin büyük bir çoğunluğu yeteri kadar makes bulamamaktadır. Sevk ve idare sorumluları, söylenenleri dinlemek ve yazılanları bilmekle beraber, problemleri daha ziyade kendi açılarından ele almakta ve teşkilâta bağlı yine kendi danışma organları ile çözümlenmeyi tercih etmektedirler.

Yalnız, bugüne kadar ki tatbikata göre, ormancılık alanında yukarıda sözü edilen teşkilât içi danışma ve kurmay birimlerinin, fonksiyonlarını tümü ile yerine getirdiklerini iddia etmek de pek güçtür. Zira bu hizmet birimleri, yeni politikaların tesbitinde, kanun, tüzük ve yönetmelik tasarısı ve taslaklarının hazırlanmasında, çeşitli ve önemli meslek problemlerinin çözümlenmesinde, hizmetlerin plân, program ve projelere bağlanmasında, uygulamadaki aksaklıkların giderilmesinde, teşkilâta ilgili değişikliklerde fonksiyonlarını serbestçe ifade edememekte ve umulduğu gibi faydalı olamamaktadırlar. Hiç şüphesiz bu durumun çeşitli nedenleri vardır. Nedenler çeşitli olmakla beraber, bunları iki noktada toplamak mümkün görülmektedir.

1 — Hizmet birimlerinin direkt ve indirek şekillerde emir ve komuta mevkilerinin etkisi altında kalmak suretiyle objektif olamamaları,

2 — Mütalâaların, teklif ve tavsiyelerin çoğu zaman yeteri kadar inceleme ve araştırmaya dayanılmaksızın verilmiş ve yapılmış bulunmalarıdır.

İtiraf etmek lâzımdır ki, gerek Bakanlık, gerekse Genel Müdürlük, çözümlenmek istedikleri problemleri kendi danışma organlarına ve seçtikleri elemanlara sevk ederken, düşüncelerini de doğrudan doğruya veya dolayısıyla empoze etme yoluna gitmektedirler. Bazı hallerde de elde edilecek mütalâanın daha muteber olacağı mülâhazasıyla yabancı uzmanlara başvurulmaktadır. Oysa ki, bugün memleketimiz, hemen her türlü ormancılık meselelerini kendi müesseseleri ve uzmanları ile çözümlenebilecek bir seviyeye ulaşmış bulunmaktadır. Böyle bir yol tutulduğu içindir ki, ortaya konan fikir, mütalâa ve raporlarda bulunması şart olan objektivite sağlanamamaktadır.

Diğer yandan sorumlu sevk ve idare makamları, çoğu zaman çözümlenmesi gereken meseleleri ön hazırlıkları tamamlanmadan ele almakta,

danışma organlarından veya seçtikleri uzmanlardan alelacele mütalâa istemektedirler. Bunun bir sonucu olarak verilen mütalâalar ve hazırlanan raporlar derinlemesine bir inceleme ve araştırmaya dayanmadığı için, isabetli teklif ve tavsiyeleri ihtiva etmemektedir.

İşte kısaca özetlenen bu durum dolayısıyla ki, meslek kamu efkârı zaman zaman bu konu üzerinde durmuş, mevcut danışma organlarının dışında özerk, objektif, ilim ve teknik yönünden seviyesi daha yüksek bir kurumun ihdasına ihtiyaç duymuştur. Bu ihtiyaç muhtelif tarihlerde yapılmış olan meslek kongrelerinde, Orman Fakültesi'nin yayınlanmış olan görüşlerinde, meslek teşekküllerinin bildirilerinde ve ayrıca münferit meslektaşların dergi ve gazetelerde çıkan yazılarında dile getirilmiştir.

Hatırlanacağı üzere, 1961 tarihli Anyasa'ya konulacak ormancılık hükümlerini tesbit etmek üzere, Ankara'da, Tarım Bakanlığı, İmar ve İskân Bakanlığı, Türkiye Ormancılar Cemiyeti, Yeşil Türkiye Ormancılar Cemiyeti, Orman Mühendisleri Odası, Türkiye Tabiatını Koruma Cemiyeti ve İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Mümessilleri'nin iştirakiyle bir toplantı yapılmıştır. 15.6.1960 - 18.6.1960 tarihlerini kapsayan bu toplantıda Anayasa'ya girmesi temenni edilen hükümler dört maddede toplanmış, bu maddelerin dördüncüsü bir Ormancılık Şurası'nın kurulmasına ayrılmıştı. Bu madde toplantıyı yapan Heyetçe, «Ormancılık ve Ormancılıkla alakâlı mevzuatın tatbikatını murakabe ve ormancılık politikası gayelerinin tam ve kâmil bir şekilde tahakkukunu temin maksadile bir Ormancılık Şurası kurulur. Bu müessesenin hizmet ve yetkileri hususi bir kanunla tesbit olunur» şeklinde formüle edilmiştir. Türkiye ormancılığının bu müşterek temennisi Anayasa Tasarısı'nı hazırlamakla görevli İstanbul Üniversitesi Anayasa Komisyonu tarafından olumlu karşılanmış ve Milli Birlik Komitesi'ne sunulan Anayasa Projesi'nin 159 uncu maddesinin birinci fıkrasında «Ormancılık işlerinin düzenlenmesi için bir Ormancılık Şurası kurulur» şeklinde ifade edilmiştir. Fakat ne yazık ki, bu hüküm, daha sonra, Temsilciler Meclisi'ndeki müzakereler sırasında Tasarıdan çıkarılmıştır. Aradan geçen yıllar, Temsilciler Meclisi'nin bu kararını doğrulamamış ve Türkiye ormancılığının gün geçtikçe çoğalan ve komplike bir hal alan problemleri, böyle bir organa duyulan ihtiyacı daha da şiddetlendirmiştir.

Türkiye Orman Mühendisleri Odası, Türkiye Tabiatını Koruma Cemiyeti gibi teşekküllerin ağaçlandırma, tahdit, amenajman, tabii kaynakların korunması, yakıt maddeleri, orman köylerinin kalkındırılması gibi problemleri tertipledikleri kongrelere konu yapmaları, ilim ve

ihstias adamlarının bu problemleri çözümlenmeye yarıyacak fikir ve mü-talâalarını derlemeye ve ilgili mercilere ulaştırmaya ve onları uyarmaya çalışmaları, bir bakıma bu eksikliği giderme ve danışma fonksiyonlarını yerine getirme ihtiyacından ileri gelmektedir.

Diğer yandan Bakanlığın ve Orman Genel Müdürlüğü'nün, muhtelif konular üzerinde başta Orman Fakültesi olmak üzere muhtelif ilim müesseselerine ve meslek teşekküllerine zaman zaman müracaat etmesi de danışmaya karşı duyulan ihtiyacı teyit etmektedir.

Bugün Türkiye ormancılığı, öyle karışık ve çok sayıda problemlerle karşı karşıyadır ki, bunları, memleketin ormancılık alanındaki fikir ve tecrübe gücünü bir araya getirerek gerekli araştırmalarla aydınlığa kavuşturmadıkça, çözümlenmeye imkân yoktur.

Burada, önemli gördüğüm birkaç probleme kısaca değinmeyi faydalı bulmaktayım.

1 — 3116 sayılı Orman Kanunu'nun yürürlüğe girdiği 1937 yılından beri ormanların tahdidi ile meşgul olduğu halde, bu iş hâla bir sonuca ulaştırılamamıştır. Hatta tahdit metodunun ne olması gerektiği dahi kesin olarak belli edilememiştir. Hâlen orman tahdit heyetlerinin bir kısmı yer metodu ile bir kısmı da hava fotoğrafları ile çalışmaktadır. Amaca ulaşamadığı için memleketin orman varlığını, ne alanı, ne sınırı, ne de sahibi ile kesin olarak biliyoruz.

2 — Ormanlarımızın amenajman plânları tamamlanmış değildir. Envanter işleri için kullanılan kombine metoduyla meydana getirilen amenajman plânlarının uygulamadaki başarılilik derecesi nedir? Metodda ve uygulamada bir değişiklik gereklidir?

3 — İlk periyot için büyük ölçüde odun ham maddesi elde edilmesini mümkün kılan yaş sınıfları metodunun uygulanması için gerekli ön şartlar neler olmalıdır? Bu metodun memleket ölçüsünde uygulanması halinde ormanların geleceği polisiye ve teknik yönlerden nasıl garanti edilecektir?

4 — Türkiye'nin orman envanteri, amenajman plânları neticelerine göre mi, yoksa özel envanter metodlarının uygulanması suretilemi olacaktır?

5 — Elde edilecek yapacak odunun değerlendirilmesi nasıl olacaktır? Kurulması düşünülen orman ürünleri endüstrisinin ham madde ihtiyacı ve geleceği nasıl garanti edilecektir? Bu endüstrinin inşası büyük

yatırımlarla kısa bir periyot içinde mi, yoksa iç ve dış piyasa taleplerine göre tedrici bir şekilde mi olmalıdır?

6 — Köylü - orman ilişkileri nasıl düzenlenebilecektir? Özellikle köylü vatandaşların pazar ihtiyacı için orman ürünlerinden faydalanmasında mevcut ve belli sakıncaları ortadan kaldırmak için, kooperatifçiliğin geliştirilmesi daha faydalı olamaz mı?

7 — Teşkilâtın genişletilmesinde amaç ne olmalıdır? Herbirisi bir kaç milyon liraya malolan yeni başmüdürlüklerin kuruluşu bir ihtiyaçtan mı doğmaktadır? Orman bölge ve işletme ünitelerinin büyüklüğünde ve kuruluşlarında ölçü ne olacaktır?

8 — Teşkilâtın muhtelif kademelerindeki teknik personele ihtiyacı ne kadardır? Geçen yıla kadar burs talepleri cömertçe karşılanırken, bu yıl burs sayısının birdenbire 10'a indirilmek istenmesi neden ileri gelmektedir?

9 — Memleketin bir genel öğretim politikası meselesi olmakla beraber, ormancılık mesleği yönünden orman fakültelerinin sayısı ne kadar olmalıdır? Akademik ormancı ihtiyacının bir fakülte ile karşılanmasının mümkün olacağını ileri sürenler olduğu gibi, beş ayrı fakülteye ihtiyaç olduğunu iddia edenler de vardır. Doğrusu hangisidir? Mevcut Orman Fakültesi'nin ve Trabzon Teknik Üniversitesi'nde kurulması kanunlaşan Orman Fakültesi'nin memleket ihtiyaçlarına göre statüsü ne olmalıdır?

10 — Türkiye'de ormancılık alanında bir orta öğretim müessesesine ihtiyaç var mıdır? Varsa bunun statüsü ve mezunlarının gelecekteki durumu ne olacaktır?

11 — Ormancılık alanındaki araştırma işleri nasıl düzenlenmelidir? Ankara'daki Ormancılık Araştırma Enstitüsü, İzmit'teki Kavakçılık Araştırma Enstitüsü ve İstanbul'da kurulması düşünülen ormancılık araştırma enstitüsü ayrı kuruluşlar halinde mi kalmalıdır? Yoksa bir bütün halinde birleştirilmelidir?

Ana hatları ile değindiğim bu problemler ve bunlara katılabilecek diğer benzeri birçok problemler yıllar varki, çözümlenememiştir ve hâlen çözüm sırasını beklemektedir. Aslında bu konular üzerinde çok şeyler söylenmiş, raporlar yazılmış ve tartışmalar olmuştur. Fakat bunlar, meslek kamu oyunu temsil eden yetkili bir organ tarafından inceleme ve araştırmalara dayanmak suretile belirli politikalar halinde tesbit edilmediği, uygulamalar izlenmediği ve sonuçlar objektif bir gözle kri-

tiğe tâbi tutulmadığı için, sarfedilen zamanın ve emeğin çoğu boşa gitmiştir.

İşte bütün bu kayıpları önlemek ve ormancılığımızı gayelerine ve kalkınma plânlarının ilkelerine biran önce ulaştırabilmek için, yetkili bir danışma ve araştırma organı kurmamız ve sür'atle işler hâle getirmemiz bir zorunluluk olmaktadır.

Meydana getirilecek böyle bir kuruluşun kararları istişari nitelikte olmakla beraber, icra organının görüş ve düşüncelerini de kapsıyacağı için, uygulanması kolaylıkla mümkün olacaktır. Böyle bir kuruluşa gidildiği takdirde çok çeşitli faydaları yanında özellikle şu önemli faydalar sağlanmış bulunacaktır.

1 — Türkiye ormancılık politikasını uygulamakla görevli icra organları, problemlerinin çözümlenmesi için gerekli çareleri, muhtelif alternatifler halinde en yetkili bir organdan bilimsel gereklere ve memleket gerçeklerine uygun olarak elde etmek ve bunları birbiri ile kıyaslamak ve tercihler yapmak imkânına sahip olacaktır.

2 — Meslek topluluğundaki muhtelif teşekküller, çalışmalarını belirli konular üzerinde toplamak, daha sistemli bir hâle getirmek, emek ve gayretlerinin karşılığını olumlu uygulamalar şeklinde görmek suretiyle fonksiyonlarını daha da iyi ifa etmek imkanına kavuşacaklardır. Görüş ayrılıklarından doğan olumsuz anlaşmazlıklar, araştırma ve incelemeye dayanan ve ilmi nitelik taşıyan seviyeli ve faydalı tartışmalar haline gelecektir. Bu suretle meslek topluluğunda daha kuvvetli bir birlik ve beraberlik sağlanacaktır.

3 — Yasama meclislerinin üyeleri, milli bir karakter taşıyan Türkiye ormancılık politikasına yeni amaçlar çizerken, meseleleri daha da aydınlığa kavuşmuş olarak görecektir, tercihlerinde, hüküm ve kararlarında daha da isabetli hareket edeceklerdir.

4 — Kamu oyu, Türkiye ormancılığı ile ilgili önemli konularda bilmek ve öğrenmek istediğini yetkili ve inanılır bir kaynaktan dinlemek ve öğrenmek imkânına sahip olacaktır.

Kurulmasını tasarladığımız ve özlediğimiz böyle bir kuruluşun gerçekten faydalı ve etkili olabilmesi için, herşeyden önce ilim, teknik ve tatbikat bakımından yetkili ve yüksek seviyeli bir kuruluş olması lâzımdır. Bu kuruluşun başarılı olabilmesinin diğer, belki daha önemli bir şartı da dış etkilerden uzak kalabilmesi, özerk, hüküm ve kararlarında objektif olabilmesidir. Kurulacak ilmi danışma ve araştırma kuru-

munun bu nitelikleri taşınması, kanımızca, ancak şöyle bir statüye sahip bulunması ile mümkün olabilir.

1 — Kurum, özel bir kanunla kurulmalı, Başbakanlığa bağlı, özerkliğe ve tüzel kişiliğe sahip bir kuruluş olmalıdır. Çalışma tarzını gösteren bir yönetmeliği bulunmalıdır.

2 — Kurum bir yandan bağlı bulunduğu mercice kendisine havale edilen meseleler hakkında mütalâalar vermeli, fakat diğer yandan kendi inisiyatifi ile ormancılıkla ilgili konularda gerekli gördüğü ve faydalı bulduğu teklif ve tavsiyelerde bulunmalıdır.

3 — Danışma fonksiyonunun ifası için, inceleme ve araştırma şart olduğuna ve kurumu temsil eden heyet, her meseleyi bizzat çözümlenme yeteneğinde olamayacağına göre, lüzumlu hallerde inceleme ve araştırma yapmak üzere seçeceği kompetan kimselerden geçici araştırma grupları kurabilmeli ve tanınmış uzmanlara görev verebilmelidir.

4 — Kurumun bir genel sekreteri ve yeteri kadar üyesi bulunmalıdır. Üyeler, Tarım Bakanlığı kadrosunda görevli olmamalıdır. Ancak görüşülen konunun özelliğine göre, Tarım Bakanlığı veya Orman Genel Müdürlüğünden bir veya üç müşahit uzman toplantıya davet edilmelidir.

5 — Üyeler, şu müessese ve teşekküllerin göndereceği mümessillerden olmalıdır. Meslek dışı üyelerin yüksek tahsil görmüş olmaları şart koşulmalıdır.

- a) Orman Fakülteleri.
- b) Meslek teşekkülleri.
- c) Özel Orman Sahipleri Cemiyeti.
- d) Orman Ürünleri Sanayicileri Cemiyeti.
- e) Orman Ürünleri Tüccarları Cemiyeti.

6 — Genel sekretere aylık ücret, üyelere toplantılar için huzur hakkı, yol masrafı ve yolda geçecek günler için yevmiye ödenmelidir.

7 — İnceleme ve araştırma maksatları ile görevlendirilecek araştırma gruplarına ve uzmanlara işin mahiyetine, hacmine ve süresine göre kurumca bir ücret verilmelidir.

İleri sürdüğümüz bu düşüncelerin, bazı çevrelerce belki de yersiz, kurulacak organın lüzumsuz ve faydasız olacağı, ayrıca büyük masraf-

lara yol açılacağı ifade ve iddia olunabilir. Ancak, bu ihtiyaç ilk defa görülmüş ve burada dile getirilmiş değildir. Türk Ormancısı, yukarıda da ifade edildiği üzere, böyle bir müesseseyi bir ihtiyaç olarak hissetmiş, bunun kurulmasını ve biran önce çalışır hâle gelmesini ilgili mercilerden zaman zaman istemiştir. Kaldı ki, hemen her türlü ormancılık problemlerini çözümlemiş ve ileri ormancılığı ile birçok milletlere örnek olmuş Almanya'da bile, hâlen böyle bir kuruluş mevcuttur ve diğer birçok memleketlerde olduğu gibi, başarılı çalışmaları ile devlete, hükümete ve millete faydalı hizmetler görmektedir.

Dileğimiz, icra organlarımızın ormancılıkla ilgili ödevlerini yerine getirmede kendilerine büyük ölçüde yardım sağlayacak böyle bir kuruluşu biran önce realize etmeleri, meslek teşekküllerimizin de daha önceden sahibi buldukları bu düşüncüyü elbirliği ile desteklemeleridir.

S U M M A R Y

According to the Turkish Constitution, the Turkish Great National Assembly has the authority to determine the objectives of Turkish Forest Policy and to pass necessary legislation. The execution of the forest policy and legislation are given to the Ministry of Agriculture and to the jointed Forest Service as a consequence on behalf of the Turkish Government.

The Ministry of Agriculture and the Forest Service employ several agencies and institutions which can be from both their own resources and some others from outside organization such as the official or unofficial scientific, legal and technical agencies for preparation of the bills of laws and regulations and for solving the several problems occur during the application of their duties.

Because of the fact that, 90 % of the Turkish forest belongs to the State, the advisory agents at the ministry are generally under the influence of the executive branches of the Ministry and the Forest Service. For this reason, these organs can not be completely objective in their views, recommendations and proposals. Furthermore, they generally are not able to find enough time and possibilities for the study and research on the problems. Consequently, some of the recommendations and proposals are not reliable from the scientific and technical point of view.

Actually, the objectives of a forest policy have national characteristics. Because of that, it is absolutely necessary to be objective in one hand and to give enough place to the studies and researchs in the determination of the objectives and in the solution of the several problems of application in the other. For that, it is extremely important to set up a forest advisory and research agency, which has the legal personlity, financial and administrative authonomy with high scientific and technical characteristics, under the Prime Ministry. Such an institution should consist of the delegates of the Forest Faculties, forest owners, professional societies, forest industry and trade as its similars in other developed countries. This institution may arrange the authorized research groups and give duties to the experts whenever required.

If a forest advisory and research agency with the legal personality, autonomy and high scientific and technical characteristics is established, the several benefits would be obtained. First of all, the government will get a strong help in the accomplishment of its duties and it will not take great criticism in its activities. Secondly, the professional societies will work in more systematical way. Thirdly, the members of the Turkish Great National Assembly would be lightened up in their decisions when they are engaged with new policies and legislation. Finally, the public would get the chance of listening and learning of the subjects which are wanted to be know and heard by the public from a reliable resource in the field of forestry. By this way, the better service to the country and forestry would be attained.